

Zprávy z farnosti

02/2005

Opět se přiblížil začátek postní doby. Tentokrát ale budeme prožívat postní dobu v roce eucharistie. Když byl Pán Ježíš pokoušen na poušti, přistoupil pokoušitel a řekl mu: „Jsi-li syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“ Kdyby ďábel neměl zlé úmysly, byla by jeho výzva něčím krásným. Kámen je symbolem všeho, kde není život. Chléb je naopak symbolem zdroje života. Pán Ježíš přišel proto, abychom měli život. To je hluboce vyjádřeno při poslední večeři, když lámal chléb se slovy: „Toto je moje tělo.“ Toto lámání chleba pak pokračuje druhý den na kříži, když vydává své tělo v obět.

Snažme se letošní dobu postní prožít pohledem skrze eucharistii. Tam je těžiště Kristovy oběti, ale také našeho života. Otevírejme se více tomuto tajemství víry.

P. František

Za Pannou Marií do Filipova – 2005

Atmosféra letošní filipovské pouti, co do počtu, se podobala loňskému roku. Počasí však bylo téměř jarní, a přesto se nestalo důvodem větší účasti. Současná hospodářská situace nutí pracující, aby si svého zaměstnání více vážili, protože mnoho lidí na svou pracovní příležitost čeká. Pouti tak byli účastní převážně lidé důchodového věku. Zaznamenala jsem však také jednu vlašovičku: mladí manželé asi s ročním miminkem v batůžku, které celou pouť spokojeně prospalo. Věřící z Německa nebyli zastoupeni svým biskupem z Drážďan, pouze poutníky z blízkého pohraničí. Ani nikdo ze Slovenska nebyl přítomen. A tak doufám, že příští rok v den 140. výročí bude poutníků snad více než v posledních letech, přestože pouť připadá na pracovní pátek. Před poutní bohoslužbou byli věřící seznámeni v jazyce českém i německém o události, ke které došlo ve Filipově před 139 lety. Páter Tichý po zahájení uvítal otce biskupa Pavla i emeritního biskupa Josefa a následovalo čtení evangelia v jazyce českém a německém.

Hlas otce biskupa Pavla se bazilikou rozléhal jasně, zřetelně. Přítomní soustředěně poslouchali, žádný zvuk nerušil jeho projev. Atmosféra byla úžasná a naprosté ticho podtrhovalo tuto sváteční atmosféru. Sama jsem zalitovala, proč jsem si nevezala s sebou nahrávač, protože v nahrávce z roku 2004 se tehdy ozývalo hlasité kašláni, které přerušovalo projev otce biskupa Josefa. Úvodem otec biskup Pavel přivítal všechny poutníky na bohoslužbě a vyzval k poděkování za to, že můžeme být poutní bohoslužby účastní. Dále pokračoval, jestli jsme si všimli, že osobností, která nejvíce ovlivnila Evropu, není žádný politik anebo nositel Nobelovy ceny, nýbrž Panna Maria. Evropa byla dříve mariánská, jsou po ní všude rozesety mariánské chrámy, ze kterých vycházela Mariina působnost. Další myšlenkou bylo: když nějaký architekt plánuje stavbu chrámu, nepřemýšlí nejdříve o tom, jak bude vypadat střecha nebo okapy, ale hlavním je svatostánek, k němu se všechno ostatní vztahuje. Tak také když nebeský Architekt plánoval vesmír, myslel v první řadě na svatostánek, který ponese spasitele - Pannu Marii. Otec biskup se zmínil, že když se modlíme Loretánské litanie, vzýváme Pannu Marii jako Stolicí moudrosti, na které zasedla věčná Moudrost. Církvi dochází dech, přesto je svatostánkem živého Boha. Následovala zmínka o Nazaretu. Bůh si volí to slabé, aby zahubil silné. Připomněl: zvěstování – ukřižování – očekávání Ducha Svatého, tam všude byla Panna Maria. Zmínil se o Marii s Ježíšem na klíně a obrazně jí klade do klína vše, co v tomto světě odumřelo. Bolest se mění v radost. Následuje podobenství: zármutek v Káně, kdy došlo víno, proměna vody ve víno = symbol života. Několikrát citoval slova z písně sekvence Přijď, ó Duchu přesvatý ... Raněné rač vyhojit, zahřej, co je studeno ... a dej v radost věčnou vjít. Zdůraznil, že civilizace trpí nedostatkem lásky. Připomněl vánoční slova: já jsem s vámi, ne-

jsem vzdálený... Následovalo podobenství o kvočně, která shromažďuje svá kuřátka pod svá křídla, a opět zdůraznil dobu bez Ducha svatého: chybí plášť Panny Marie – jednota a láska. Přestože je Evropa územím mariánským, blíží se ke smrti chladem. Panna Maria zůstává naší nadějí, snoubenkou – nevěstou Ducha Svatého. Závěrem zdůraznil, že věří, že na tomto místě Bůh uzdravil již mnohokrát, že bude uzdravovat i nadále.

Promluva emeritního biskupa Josefa překvapivě nebyla překladem promluvy otce Pavla. Zmínil se o autorovi básnické sbírky Kytice, kdy ve své básni Vodník K. J. Erben říká, že pátek nešťastný je den. Že dalším nešťastným dnem je pro lidi 13. Ale on neví proč, že právě tato číslovka je pro katolíky velmi šťastná, protože si ji oblíbila i Panna Maria a zjevila se vždy 13. den v měsíci, jak ve Fatimě, tak i ve Filipově. Svým optimismem přítomné potěšil, protože jeho obava z nejasné budoucnosti z loňského roku pominula a na setkání do Filipova opět přijel.

Před pátou hodinou byla zahájena bohoslužba oběti, které bylo účastno 50 koncelebrantů. Bohoslužba měla rychlý průběh, protože nebyla sloužena v jazyce latinském ani německém, pouze česky. Úvodem zněla bazilickou píseň Chválu vzdejme, následovala píseň Klaním se ti vroucně a dále píseň Tisíckrátě pozdravujeme tebe. Dvojjazyčně zazněla oslavná píseň o uzdravení Magdalény K. V závěru biskup Pavel připomněl, že od samotného úmrtí Magdalény K. uplyne letos 100 let. Dále připomněl, že 26. 3. uplyne 100 let od narození kardinála Trochty, jehož oslavy se přesouvají na sobotu 2. 4., a 350. výročí litoměřické katedrály se ze dne 3. 7. přesouvá na sobotu 2. 7. 2005.

Závěrem poutní bohoslužby převzali oba biskupové od pátera Tichého květiny, třetí kytici předal paní Müllerové, která se již léta o baziliku s manželem stará – bylo to velmi milé ukončení. Následně se kněží průvodem odebrali do kaple Zjevení Panny Marie, kde byla pouť ukončena krátkou modlitbou. Po návratu průvodu kněží do sákrstie se utvořily fronty poutníků u jesliček a druhá před východem kněží. Jiní se šli rozloučit ještě s Pannou Marií do kaple. Odjezd autobusu byl stanoven na 6:00. Vzhledem k tomu, že sněhové bariéry před bazilikou letos chyběly, prostranství před bazilikou byla zaplněno velkým množstvím osobních aut. Náš autobus si nemohl nikdo splést, protože byl jediným patrovým autobusem.

Po celý rok 2005 přeji čtenářům stále zdraví a budu se těšit na další setkání po roce.

Kateřina R., poutnice z České Kamenice

- Ptali se natěrače: „Proč natíráš tak rychle?“ „Protože chci dokončit práci dřív, než mi dojde barva.“

Vážnější zamýšlení

Víme jeden o druhém? Umíme si vzájemně pomoci, jeden druhého „podsdržet“ když to potřebuje? Zajímáme, se zda náš bližní něco nepotřebuje, ne-strádá...? Nenecháváme si radost jen pro sebe? ...

R. S.

Okénko do knihovny

autor: **Profesor Thomas Madden**, historik z University v St. Louis v USA a autor knihy: A Concise History of the Crusades (Stručné dějiny křížových výprav), poskytl agentuře ZENIT rozhovor, v jehož první části uvádí na pravou míru rozšířené mýty o křížových výpravách a křižácích.

název: **Jaké byly ve skutečnosti křížové výpravy?**

z obsahu:

Jaké falešné představy o křížových výpravách a křižácích jsou běžné?

Uvedu pět asi nejrozšířenějších mýtů a důvody, proč jsou mylné.

1. mýtus: *Křížové výpravy byly nevyprovokované agresivní války proti islámskému světu.*

To je tak nesprávné, jak jen to může být. Od Mohamedových dob se muslimové snažili dobýt křesťanský svět. A také v tom směru dokázali pěkný kus práce. Po několika staletích výbojů dobyly muslimské armády celou severní Afriku, Střední Východ i malou Asii a ještě převážnou část Španělska. Jinými slovy: do konce 11. století se muslimské síly zmocnily dvou třetin křesťanského světa. Palestiny, vlasti Ježíše Krista; Egypta, kolébky křesťanského mnišství; Malé Asie, kde svatý Pavel zakládal první křesťanské obce – to nebyla periferie křesťanského světa, to bylo jeho jádro. A růst muslimského impéria tím ještě nebyl u konce. Rozšiřovalo se ve směru na západ od Cařihradu, jež nakonec minulo a proniklo do Evropy. Pokud jde o nevyprovokovanou agresi, byla celá na muslimské straně. V jistém okamžiku měl už křesťanský svět na vybranou pouze bránit se nebo prostě podlehnout islámským výbojům.

2. mýtus: *Křižáci nosili kříže, ale šlo jim ve skutečnosti jen o kořist a dobývání území. Jejich zbožné fráze měly pouze zakrývat loupeživou chamtivost.*

Historikové byli zpravidla přesvědčeni, že růst evropské populace vedl ke krizi příliš mnoha urozených „druhých synů“, kteří bývali vycvičeni v rytířském válečnictví, ale na něž nezbyla feudální půda, již by mohli zdědit. Křížové výpravy byly proto vykládány jako jakýsi bezpečnostní ventil –

tito válečníci byli vysíláni daleko od Evropy, kde by si mohli vybojovat půdu na úkor někoho jiného. Moderní bádání podpořené příchodem počítačových databází vyhodilo tento mýtus do povětří. Nyní víme, že to byli právě „první synové“ Evropy, kdo odpověděli na papežovu výzvu jak v roce 1095, tak v dalších křížových výpravách. Vydat se na křížovou výpravu bylo nesmírně nákladným podnikem. Páni byli nuceni prodat nebo dát do zástavy svou půdu, aby shromáždili dostatečné finanční prostředky. Většina z nich neměla zájem o nějaké zámořské království. Středověký křížák, stejně jako voják dnes, byl hrdý na to, že plní svou povinnost, ale toužil se vrátit domů. Po velkolepém úspěchu první křížové výpravy, kdy už měli křížáci v rukou Jeruzalém a velkou část Palestiny, prakticky všichni odešli domů. Na místě jich zůstala jen malá hrstka, aby konsolidovali a spravovali nově získaná území. I kořist byla skrovná. Ačkoli křížáci nepochybně snili o nesmírném bohatství v kvetoucích městech Východu, skoro nikdo z nich nezískal ani náhradu vlastních nákladů. A peníze ani půda nebyly tím, kvůli čemu především se vydali na křížovou výpravu. Šli usmířit své hříchy a zasloužit si spásu konáním dobrých skutků v daleké zemi. Podstupovali takové náklady a útrapy, protože věřili, že přijdou-li na pomoc svým křesťanským bratřím a sestrám na Východě, ukládají si poklady tam, kde je mol a rez nemůže zkazit. Brali velmi vážně Kristovo napomenutí, že kdo na sebe nebere svůj kříž, není Krista hoden. Pamatovali také na to, že „nikdo nemá větší lásku, než položí-li život za své přátele“.

3. mýtus: *Když křížáci roku 1099 dobyli Jeruzalém, zmasakrovali všechny muže, ženy a děti v městě, takže ulicemi tekla krev až po kotníky.*

4. mýtus: *Křížové výpravy nebyly nic jiného než středověký kolonialismus převlečený do náboženského hávu.*

5. mýtus: *Křížové výpravy byly také namířeny proti Židům.*

...

Další otázky:

Myslíte, že boj mezi Západem a muslimským světem je v nějakém smyslu reakcí na křížové výpravy?

Je nějaká podobnost mezi křížovými výpravami a dnešní válkou proti terorismu?

Jak se křížové výpravy liší od džihádu nebo od jiných náboženských válek?

Dosáhli křížáci nějakého úspěchu v obrácení muslimského světa?

Jak si křesťanstvo odůvodňovalo svou porážku při křížových výpravách? Byli křížáci zklamáni?

Opravdu vyslovil Jan Pavel II. omluvu za křížové výpravy? Skutečně je odsoudil?

převzato ze čtrnáctideníku MONITOR (z angličtiny přeložil Dr. Václav Frei)

Poznámka. Kdo má zájem, může si tuto přílohu čtrnáctideníku MONITOR půjčit na faře a dočíst si pojednání celé. MONITOR je možno si

za dobrovolný příspěvek koupit v kostele. Po jeho vydání je vždy položen vzadu na lavici mezi časopisy.

M. J.

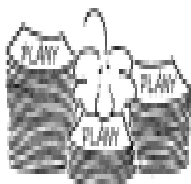
&

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

&

Farní rada

Zpráva z 9. zasedání Farní rady ze dne 9. 1. 2005

V neděli 9. ledna se Farní rada sešla a probírala řadu témat, z nichž některá byla dosti závažná. Bohužel ani do prodloužené uzávěrky nedorazil zápis ze setkání, a tak vás nemůžu seznámit s jejím průběhem. Doufám, že příště to napravíme.

Program jednání: ...

Příští setkání farní rady se uskuteční 13. února 2005 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

R. S.

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

- Kolem muže zraněného při autonehodě se seběhlo několik lidí, nejvíce se k němu sklání žena středních let. Přichází starší muž, ženu odstrčí a praví: „Jsem plukovník v záloze a mám kurz první pomoci.“ Žena chvíli sleduje mužovo počínání a pak praví: „Až dospějete k závěru, že je vhodné zavolat lékaře, tak už jsem tady.“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2004	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	7 071 Kč	1 248 Kč	0 Kč	
Únor	10 456 Kč	2 481 Kč	4 000 Kč	Svatopetrský halář
			3 100 Kč	Na církevní školství
Březen	6 630 Kč	1 318 Kč	2 000 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 212 Kč	2 474 Kč	2 000 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
			1 000 Kč	Na Svatou Zemi
Květen	7 781 Kč	1 578 Kč	2 000 Kč	Na bohoslovce
Červen	6 272 Kč	1 915 Kč	0 Kč	
Červenec	6 837 Kč	1 446 Kč	1 500 Kč	Na litoměřickou katedrálu
Srpen	5 732 Kč	1 212 Kč	0 Kč	
Září	4 978 Kč	1 427 Kč	1 764 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	8 564 Kč	1 792 Kč	3 000 Kč	Na misie
Listopad	6 507 Kč	1 342 Kč	2 100 Kč	Na biblické dílo
Prosinec	7 299 Kč	2 632 Kč	1 453 Kč	Na diecézi
Součet	84 339 Kč	20 865 Kč	23 917 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2005		6. února	6. března	3. dubna
1. května	5. června	3. července	7. srpna	4. září
2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			6. listopadu	4. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:00	Dolní Žleb	14:18	16:00	17:23
Čertova Voda	13:18	14:10	Čertova Voda	14:23	16:05	17:28
Dolní Žleb	13:23	14:15	Děčín hlavní nádr.	14:33	16:15	17:38

Řekněte známým a pojed'te s námi!

Credo**... ODTUD PŘIJDE SOUDIT ŽIVÉ I MRTVÉ ...**

(17. pokračování)

Toto eschatologické téma je znovu a znovu diskutované. Řada lidí chce znát, co bude, aby si zabezpečila budoucnost. Jedním z důvodů je jakási nedůvěra vůči Bohu, která je bohužel vlastní i některým křesťanům. Je třeba být přesvědčen o tom, že Bůh je nám plně nakloněn a záleží mu na nás. Člověk, který má nedůvěru v Boha, se bude strašit koncem světa, bude strašit i jiné a bude mít touhu „mít to přesně spočítané“. Druhým důvodem je jakási maskovaná touha po pomstě. Tato touha může být dvojí: buď se člověk cítí být utlačován někým, na koho nemá a chce, aby to Pán Bůh tomu dotyčnému „spočítal“, nebo druhá, která je ještě zamotanější a proto pozor na ni - člověk dodržuje Boží přikázání, ale v podstatě to dělá nerad a závidí přítom druhému, který je nedodržuje, jeho způsob života, to, co si on dovolí, a zde opět očekává, že Pán Bůh toho dotyčného bude trestat a on tak bude odškodněn. Pán Bůh má nahradit vlastně frustraci zklamaného katolíka, který je „nešťastný“ z toho, že Boha poslouchá, ale netroufne si ho neposlouchat, a čeká, že na věčnosti on bude v nebi, zatímco ten druhý bude trpět v pekle a on se z toho bude moci radovat. Toto všechno v nás může být! Jestliže se nedostaneme do pozice, kdy dáme Bohu za pravdu, nepřijmeme požadavky evangelia jako věc v zásadě radostnou a obšťastňující, potom můžeme v určité podobě být jako výše popsany jedinec. To, bohužel, velice jasně funguje a musíme to vidět zejména u sebe, ne u druhých lidí. Být poctiví sami k sobě a uvědomit si, že kde posloucháme nerad, uvádíme se do nebezpečí. Řešení není v tom, že neuposlechneme, ale v tom, že se snažíme porozumět. Nutnost porozumět Bohu a následně i učení církve vyžaduje si ce námahu, ale výsledek je velice užitečný. Jinak hrozí nebezpečí, že se staneme „vyhlížitelé“ konce světa a Božích trestů pro druhé, případně manipulátory s lidským vědomím - budeme nabízet vlastní řešení existující situace.

Řeč o Ježíšově soudu v Credo je něco jiného než Michelangelův Poslední soud v Sixtinské kapli. My se nemusíme zabývat tím, co se stane s těmi, co v Boha nevěří. Potřebujeme však jasně vědět, že Ježíš nechce, aby se mu ztratil někdo z těch, které mu dal Otec. Tedy Boží vůle po spasení lidí je veliká a řeč o posledním soudu je velice útěšná. Celý život se pohybuje ve světě, kde pracně oddělujeme pravdivé od nepravdivého. Žijeme v neustálém hledání pravdy. Poslední soud znamená definitivní, konečně platné, pravdivé, poctivé a jasné rozlišení pravdy a bludu, pravdy a lži, dobrého a zlého. A to je opravdu útěšné. Existující „mix“ pravdy a lži nebude trvat stále. Výrobci lži, včetně výrobce lži „par excellence“ - ďábla, nebudou moci působit donekonečna. Představa, že lidstvo se tak zdokonalí a bude

mluvit jen pravdu, je nesmysl, představa, že veškerou lež zakážeme, je velice nebezpečná. A poslední soud je právě vyřešením tohoto problému.

Ježíš přijde, aby realizoval v plnosti co už je začato - aby tedy nechal tu kdesi výše zmíněnou napjatou pružinu dokončit její pohyb.

Člověk, který patří ke Kristu, dojde do Boží blízkosti a ten, který tam nesměřoval, k němu nedojde - to je soud. Zase Janovo slovo: „Soud je v tom, že Světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé“ (J 3, 19).

Na jiném místě u Jana: „Nepřišel jsem soudit, ale spasit“ (J 12, 47).

On v tom je soud. Kristova osoba sama dělá výběr, kdo k němu patří, dojde do blízkosti Otcovy, kdo k němu nepatří, kdo k němu nechtěl, kdo šel jinudy, kdo nechtěl jít Kristovou cestou - ten jde jinam, ale tam není Bůh. Je skutečně potřeba oprostít se od těch příliš názorných představ soudu. Mají pravdu potud, že je to skutečnost v jistém smyslu skutečně hrůzostrašná, protože je to definitivní rozdělení. Kristův soud je definitivní rozdělení dobra a zla. A to tedy není žádná legrace. Ale není v tom hněv, ale touha spasit, jako hlavní motiv, neboť Bůh poslal svého Syna ne aby svět soudil, ale aby skrze něho byl svět spasen. Pro nás pro všechny vyrůstá jeden požadavek, který tlumočí ve svém evangeliu Lukáš:

L 12, 34 - 37

To je nejlepší výklad Pavlových slov: „S bázní a třesením pracujte pro svou spásu.“ Ono tady jde opravdu o mnoho, jde o všechno, jde o celou věčnost, o naši budoucnost, naplnění našeho života. A člověk nemá stát a nemá klepat nohama. Člověk má být připraven a jako lampa má hořet. Má být jako ten, který čeká na svého pána. Otevřenost ke Kristu, čekání na něj, snaha nepropást ho, to je to, co se od nás požaduje. A proto se nesmíme příliš plést do věcí tohoto světa. Ne že bychom měli z tohoto světa utéct, ale nesmíme na něm lpět. Proto se nemůžeme nechat plně zaujmout něčím, co nesměřuje k Bohu a co není Boží. Proto pro nás to, co neobstojí před Kristem, není dost dobré, protože jinak bychom ho propásli.

Stojí za to, čekat na něj, protože zastihne-li nás Pán bdící, potom přijde, posadí nás ke stolu a sám nás bude obsluhovat. To je ohromné slovo. Ten, který je Pánem, se přepáše (to je služba otroka) a bude nás obsluhovat. Ale to je také nejradnější důkaz toho, že nás má opravdu rád. A že v první řadě On o nás stojí. On o nás - ne my o něj - a čeká, že my na to odpovíme. A teď se podíváme, jak o tomto soudu mluví Matoušovo evangelium (Mt 25, 31 - 46). Proč právě tento úryvek? Protože nám spojuje v záležitosti Kristova soudu snad nejuplněnější přítomnost s tou závěrečnou budoucností. Když si vzpomenete na různé obrazy posledního soudu, nebo na to, co jste četli nebo slyšeli, dost často se vám stalo, že souzení Kristovo bylo líčeno

Děelní - Podmokly

jako drastická a hrůzostrašná událost, která je někde tam - v budoucnu, vepředu, kde to Kristus definitivně a vlastně velmi tvrdě odsoudí.

Já tuto představu neodmítám celou, ten Kristův soud je opravdu něco, z čeho by měl člověku běhat mráz po zádech. Ale ne pro nějakou vnější hrůzostrašnost, to ne. Spíš jde o to, že tady půjde o definitivní projevení pravdy a o definitivní setkání s Bohem.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. a dalších informátorů

F Informace - I přes výzvy jich není více...

F Další informace - navštivte stránky: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz ...

Křesťanské ctnosti a charakter

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které si občas klademe. Zkuste si to vyzkoušet.

R.S.

- **Zbožnost**
Tt 2, 11-14.
- **Svatost**
1Pt 1, 13-16.
- **Poctivost**
2 K 8, 21.
- **Naděje**
1 Pt 1, 13.

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:30	starší děti	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	starší děti	Soňa Šenková
čtvrtek	15:45-16:45	mladší děti	Andrea Krumpolcová
čtvrtek	15:45-16:45	starší děti	Marie Jirásková

R. S.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Arnoltice	Neděle	14:45	kaple na faře
Benešov nad Ploučnicí	Středa	17:30	kostel Narození Panny Marie
	Čtvrtek	8:30	
	Pátek	17:30	
	Sobota	8:30	
	Neděle	8:30	
Děčín I	Pondělí	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Úterý		jen v případě slavností, svátků
	Středa	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Čtvrtek	15:00	domov důchodců - Kamenická
	Pátek	18:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Sobota	8:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Neděle	8:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Neděle	10:00	kostel Povýšení sv. Kříže
Doubice	Sobota	17:00	kostel Nanebevzetí P. Marie
Hřensko	Sobota	14:00	kostel sv. Jana Nepomuckého
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Těchlovice	Sobota	16:00	kostel Stětí sv. Jana Křtitele
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplňme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

více na našich webových stránkách, R. S.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 2. 2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
- 9. 2. Popeleční středa - den přísného postu
- 22. 2. Svátek Stolce sv. Petra, apoštola

Významné dny

- 11. 2. Světový den nemocných
- 22. 2. Celosvětový svátek skautek

Výroční dny biskupů

- 14. 2. Kard. Vlk jmenován biskupem (1990) - 15. výročí
- Mons. Cikrle jmenován biskupem (1990) - 15. výročí
- 19. 2. Mons Herbst jmenován tit. biskupem (2002)
- 23. 2. Mons. Paďour jmenován biskupem – koadjutorem (2001)
- 28. 2. Mons. Posád biskupské svěcení (2004)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ ve středu od 17:00 na faře - farní dětský filmový klub
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každý pátek od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - středa od 16:00.

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 02. 2005, před 1. nedělí v březnu ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)